

Rinkeby-Kista SDN 10-08-26

Gunilla Bhur mfl (V)

Skrivelse

"I ett elva våningar högt hus i förorten Akalla utanför Stockholm bor 35 personer med psykiska funktionsnedsättningar i ett gruppboende. Av dem har 30 ingen ordnad sysselsättning och många är kvar i sina lägenheter hela dagarna. Gruppboendet kallas i grannskapet för "Lilla Beckis". Nu finns planer på förändringar. Sådana har funnits tidigare."

Detta är ett utdrag ur årets första nummer av tidningen Revansch, som har ägnat två nummer till att belysa situationen på gruppboendet i Akalla.

Flera anmälningar har gjorts genom åren, den första så tidigt som 2003. Det handlar om att de boende inte får den vård och stimulans de har rätt till samt rena oegentligheter (stöld av pengar från en boende) som upplevs ha sopats under mattan. Missriktad besparing är en av orsakerna till att personalen inte kan utföra den vård och omsorg de anser vara nödvändig för att de boende ska få ett värdigt liv. Tung medicinering istället för utåtriktade aktiviteter leder tex. till att många yngre mår sämre, riskerar att bli feta och få diabetes. Enstaka boende har inte varit ute från gruppboendet på ett halvår.

Budgeten för gruppboendet i Akalla är på ca 8 miljoner per år och med en dygnskostnad på ca 800 kr. En jämförelse med andra boenden i staden visar på betydande skillnader och en dygnskostnad som är dubbelt så stor. Under flera år har förvaltningen sagt sig ta krafttag för att förändra och förbättra gruppboendet, senast 2007. Situationen idag är i stort sett oförändrad vad vi kan se. Något måste hända som ger de boende en värdig och trygg vardag.

Vår fråga är nu:

Vad kommer att hända med Akalla gruppboende framöver? -

Kommer man att öka budgeten för att få bukt med en del av bristerna?

Vad kommer en eventuell omstrukturering (som sägs pågå) innebära för de boende?

Personalen är kompetent och engagerad – hur tas deras förslag och insatser tillvara?